

Bazy Danych II Dokumentacja Projektu

Obsługa danych przestrzennych dwuwymiarowych

Patryk Śledź 303806

12.06.2021

Informatyka Stosowana

Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej

Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

Spis treści

1.	Opis	problemu	3
		s funkcjonalności udostępnianej przez API	
2	2.1.	Aplikacja terminalowa.	4
3.	Opis	s typów danych oraz metod (funkcji) udostępnionych w ramach API	7
3	3.1.	Klasy UDT	7
3	3.2.	Klasy aplikacji konsolowej	8
4.	Opis	implementacji	9
5.	Prez	entacja przeprowadzonych testów jednostkowych	.11
6.	Pod	sumowanie i wnioski	.13
7.	Uru	chomienie	.13
8.	Lite	ratura	14

1. Opis problemu.

Celem projektu było przygotowanie API i jego implementacji umożliwiającej przetwarzanie danych dwuwymiarowych z wykorzystaniem własnych typów danych **CLR** (Common Language Runtime), **UDT** (User Defined Types) oraz metod.

Aplikacja powinna umożliwić:

- wyznaczenie odległości pomiędzy punktami,
- wyznaczenie pola określonego obszaru,
- sprawdzenie czy punkt należy do danego obszaru.

2. Opis funkcjonalności udostępnianej przez API.

Stworzone API umożliwia przeprowadzanie operacji na punktach oraz wielokątach.

Aplikacja pozwala dodawać dowolną ilość punktów określonych przez współrzędne całkowite X oraz Y (dwa wymiary) oraz dowolną ilość wielokątów wypukłych określonych przez kombinację punktów.

Kolejność dodawanych punktów wielokąta nie ma znaczenia – zaimplementowano algorytm sortujący wierzchołki.

Dla punktów, udostępniono możliwość wyznaczania odległości między nimi oraz sprawdzenia czy punkt należy do obszaru wyznaczonego przez wielokąt.

Dla wielokątów umożliwiono wyznaczanie pola obszaru.

2.1. Aplikacja terminalowa.

W celu wygodnej obsługi złożonych typów danych udostępniono interfejs konsolowy.

W aplikacji konsolowej poruszamy się wybierając odpowiednie opcje, a następnie zatwierdzając klawiszem Enter.

Rysunek 1 Menu główne.

Wybierając opcję 1 lub 2 zostaniemy poproszeni o podanie odpowiednich danych w celu zapisania punktu/wielokąta do bazy danych. Przykładowe wejście jest podane w nawiasach kwadratowych.

```
Choose an option:

#### INSERT ####

1) Insert Point
2) Insert Polygon

#### SELECT ####

3) List Points
4) List Polygons

#### DELETE ####

5) Delete Points
6) Delete Polygons

#### METHODS ####

7) Polygon area

8) Check if Point inside Polygon
9) Distance between points
6) Exit

Select an option: 1

-> Enter coordinates in format: x;y [e.g. 1;2]
```

Rysunek 2 Menu wprowadzania punktu/wielokąta.

Wybierając opcje 3 lub 4 zostanie wyświetlona lista dostępnych punktów/wielokątów w bazie danych.

Rysunek 3 Lista dostępnych punktów/wielokatów.

Wybierając opcje 5 lub 6 zostaje wyświetlona aktualna lista elementów z bazy, które możemy usunąć podając ID rekordu.

Rysunek 4 Usuwanie rekordu z bazy danych.

Wybierając opcję 7 zostaje wyświetlona lista dostępnych wielokątów, a po wyborze ID wielokąta zostaje wyświetlona obliczona wartość pola.

Rysunek 5 Obliczanie pola wielokąta.

Wybierając opcję 8 w pierwszej kolejności zostaje wyświetlona lista dostępnych wielokątów, a po wyborze ID wielokąta, zostaje wyświetlona lista punktów dostępnych do wyboru.

Rysunek 6 Sprawdzanie czy punkt należy do obszaru zadanego przez wielokąt.

Wybierając opcję 9 zostanie wyświetlona lista dostępnych punktów i zostaniemy poproszeni o wybranie dwóch punktów, aby policzyć dystans między nimi.

Rysunek 7 Obliczanie dystansu pomiędzy dwoma punktami.

Wybranie opcji 0 zamyka aplikację.

3. Opis typów danych oraz metod (funkcji) udostępnionych w ramach API.

3.1. Klasy UDT.

Każda poniżej wymieniana klasa posiada metody takie jak:

- public void Read(System.IO.BinaryReader r) metoda deserializująca obiekt, dla klasy Point wygenerowana automatycznie, dla Polygon zaimplementowano własną,
- public void Write (System.IO.BinaryWriter w) metoda serializująca obiekt, dla klasy Point wygenerowana automatycznie, dla Polygon zaimplementowano własną,
- public override string ToString(),
- public static Point/Polygon Parse(SqlString s)
- konstruktory,
- zestaw getterów oraz setterów.

Zdefiniowano dwie klasy reprezentujące odpowiednio punkt oraz wielokąt:

Point – klasa reprezentująca typ złożony – punkt

Pola klasy:

- private int x współrzędna X punktu,
- private int y-współrzędna Y punktu,
- private bool isNull wartość definiująca czy obiekt jest zainicjalizowany.

Metody klasy:

• public SqlDouble distance (Point p) — metoda obliczająca odległość między dwoma punktami.

Polygon – klasa reprezentująca typ złożony – wielokat

Pola klasv:

- private List<Point> points lista punktów tworzących wielokąt,
- private bool isNull wartość definiująca czy obiekt jest zainicjalizowany.

Metody klasy:

- private bool CheckPolygon() metoda walidująca poprawność wielokąta,
- private Point AveragePointInside() metoda zwracająca punkt referencyjny znajdujący się we wnętrzu wielokąta,
- private void SortAngular() metoda sortuje punkty tworzące wielokąt,
- public SqlDouble area() metoda obliczająca pole wielokąta,
- public SqlBoolean IsPointInside (Point P) metoda sprawdzająca czy punkt należy do wielokąta.

3.2. Klasy aplikacji konsolowej.

Aplikacja konsolowa składa się z jednej klasy - Program.

Pola klasy:

• static String sqlconnection - zawiera connection string do bazy danych.

Metody klasy:

- static void Main(string[] args) główna metoda klasy,
- private static bool MainMenu() metoda implementująca interfejs konsolowy,
- private static void getAllPoints() metoda wyświetlająca punkty dostępne
 w bazie danych,
- private static void getAllPolygons() metoda wyświetlająca wielokąty dostępne w bazie,

- private static void InsertPoint(string value) metoda wprowadzająca rekord do tabeli punktów,
- private static void InsertPolygonManually(string value) metoda wprowadzająca rekord do tabeli wielokątów,
- private static void InsertPolygonFromPointsTable(string value)
 metoda wprowadzająca rekord do tabeli wielokątów,
- private static void DeletePoint(string pointID) metoda usuwająca punkt,
- private static void DeletePolygon (string polygonID) metoda usuwająca wielokąt,
- private static void getPolygonArea(string id) metoda wyświetlająca pole wielokąta,
- private static void checkIfPointInsidePolygon(string idPolygon, string idPoint) - metoda wyświetlająca informację o przynależności punktu do wielokąta,
- private static void distanceBetweenPoints(string firstPoint, string secondPoint) - metoda wyświetlająca dystans pomiędzy dwoma punktami.

•

4. Opis implementacji.

Wymaganiami projektu było udostępnienie możliwości obliczania pola obszaru, odległości między punktami, sprawdzenia przynależności punktu do obszaru wyznaczonego przez wielokąt.

W celu spełnienia zadanych wymagań zaimplementowano metody, które będą zajmowały się obliczaniem wyników po stronie bazy danych.

a) Odległość pomiędzy dwoma punktami

Skorzystano z odległości euklidesowej między dwoma punktami. Zakładając, że mamy dane punkty: A(x1, y1) oraz B(x2, y2) odległość między A i B możemy obliczyć korzystając z następującego wzoru:

$$d(A,B) = \sqrt{(x^2 - x^1)^2 + (y^2 - y^1)^2}$$

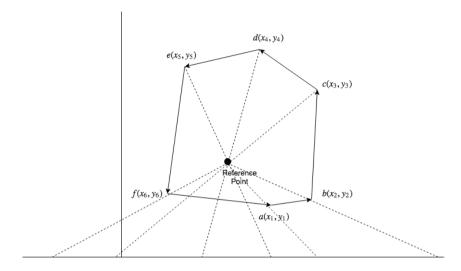
b) Pole obszaru zadanego przez wielokąt.

Jeśli wierzchołki wielokąta są posortowane zgodnie z kierunkiem wskazówek zegara lub przeciwnie to pole wielokąta możemy otrzymać stosując **Algorytm Gaussa** nazywany również **Shoelace Formula**:

$$A = rac{1}{2} \Biggl| \sum_{i=1}^{n-1} x_i y_{i+1} + x_n y_1 - \sum_{i=1}^{n-1} x_{i+1} y_i - x_1 y_n \Biggr|$$

Dlatego, że wymogiem algorytmu jest to, aby wierzchołki były posortowane zgodnie lub przeciwnie do ruchu wskazówek zegara zaimplementowano sortowanie wierzchołków.

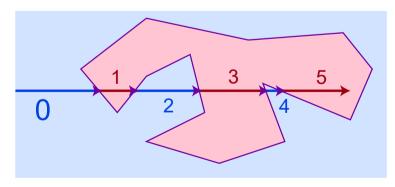
Do sortowania wierzchołków używany jest punkt referencyjny, który znajduje się we wnętrzu wielokąta. Założeniem programu jest przechowywanie wielokątów wypukłych więc współrzędne punktu referencyjnego będą średnią arytmetyczną współrzędnych wierzchołków.

Rysunek 8 Sortowanie wierzchołków wielokąta według punktu referencyjnego.

c) Sprawdzanie czy punkt należy do wnętrza wielokąta.

W celu sprawdzenia czy punkt należy do wnętrza wielokąta skorzystano z algorytmu **Ray Casting**. Algorytm ten sprawdza ilość przecięć pomiędzy promieniem przechodzącym przez punkt, a krawędziami wielokąta. Jeśli punkt znajduje się na zewnątrz wielokąta, promień przetnie jego krawędzie parzystą liczbę razy, a jeśli punkt znajduję się wewnątrz wielokąta – nieparzystą liczbę razy.

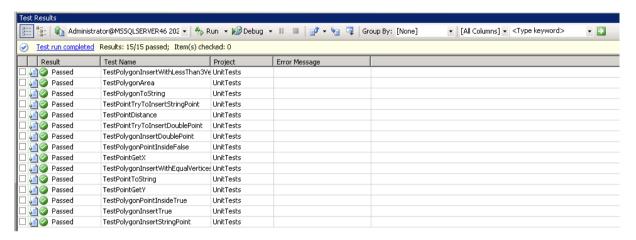

Rysunek 9 Wizualizacja działania algorytmu Ray Casting (crossing number).

5. Prezentacja przeprowadzonych testów jednostkowych.

W celu sprawdzenia poprawnego działania aplikacji zostały przygotowane testy jednostkowe.

Zostało wykonanych 15 testów jednostkowych testujących utworzone typy UDT wraz z ich metodami.

Rysunek 10 Wykonane testy jednostkowe.

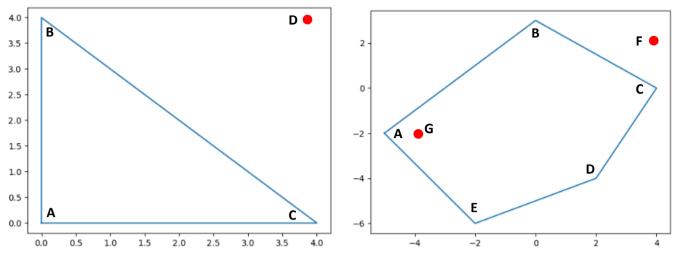
W celu uruchomienia testów należy otworzyć projekt TypyDanychPrzestrzennych i wybrać opcję:

Test -> Run -> All Tests in Solution.

W przypadku aplikacji konsolowej, która wyświetla interfejs użytkownika skupiono się na testach manualnych. Aplikacja ta wywołuje odpowiednie metody typów złożonych UDT, które są obsługiwane przez bazę danych, a testy tych metod zostały wykonane wcześniej (rys. 9).

Dodatkowo wykonano manualne testy polegające na porównaniu obliczonych wartości pola i dystansu pomiędzy punktami z innymi implementacjami algorytmów w środowisku Python.

Utworzono trójkąt o wierzchołkach: A(0,0), B(0,4), C(4,0) oraz wielokąt o wierzchołkach: A(-5,-2), B(0, 3), C(4,0), D(2, -4), E(-2, -6) obie figury są widoczne na rysunku 10 poniżej.

Rysunek 11 Wykresy utworzonych figur.

Testy trójkąta A(0,0), B(0,4), C(4,0).

Test pola: pole oczekiwane: 8, obliczone: 8.

Test odległości pomiędzy punktami A oraz B: odległość oczekiwana: 4, obliczona: 4.

Test odległości pomiędzy punktami B oraz C: odległość oczekiwana: 5,66, obliczona: 5,66.

Test zawierania się punktu D(4,4) w trójkącie: wartość oczekiwana: False, obliczona: False.

Testy wielokąta A(-5,-2), B(0, 3), C(4,0), D(2, -4), E(-2, -6).

Test pola: pole oczekiwane: 44.5, obliczone: 44.5.

Rysunek 11 Wykresy uzyskanych wielokątów.
Test odległości pomiędzy

punktami A oraz B: odległość oczekiwana: 7.07, obliczona: 7.07.

Test odległości pomiędzy punktami B oraz E: odległość oczekiwana: 9.22, obliczona: 9.22.

Test zawierania się punktu F(4,2) w wielokącie: wartość oczekiwana: False, obliczona: False.

Test zawierania się punktu G(-4,-2) w wielokącie: wartość oczekiwana: True, obliczona: Ture.

Wyniki testów manualnych są pozytywne.

6. Podsumowanie i wnioski.

Przy pomocy UDT w łatwy i intuicyjny sposób można tworzyć rozbudowane typy danych. Ciekawą funkcjonalnością typów definiowanych przez użytkownika jest możliwość zdefiniowania metod i możliwość komunikacji z innymi obiektami. Daje to duże możliwości bazodanowe.

Warto również wspomnieć o tym, że SQL Server udostępnia predefiniowane obiekty przechowywujące dane przestrzenne, niektóre z nich:

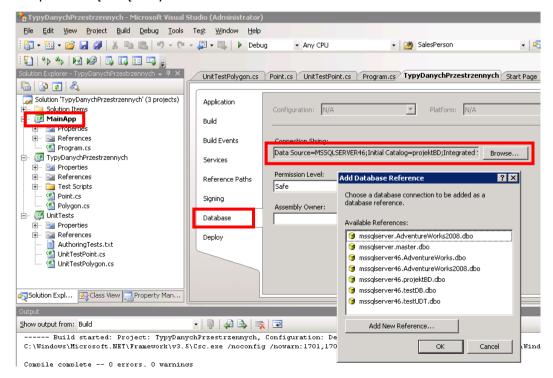
- Point reprezentuje punkt na płaszczyźnie, posiada dwa pola, które reprezentują długość oraz szerokość geograficzną.
- Polygon reprezentuje dwuwymiarową powierzchnię zdefiniowaną jako sekwencję punktów, które są wierzchołkami.

Punkty te formują zewnętrzną granicę oraz zero lub więcej wewnętrznych pierścieni. Porównując obiekt z biblioteki SQL Server do tego utworzonego na potrzeby projektu, stworzony obiekt nie posiada możliwości definiowania wewnętrznych pierścieni.

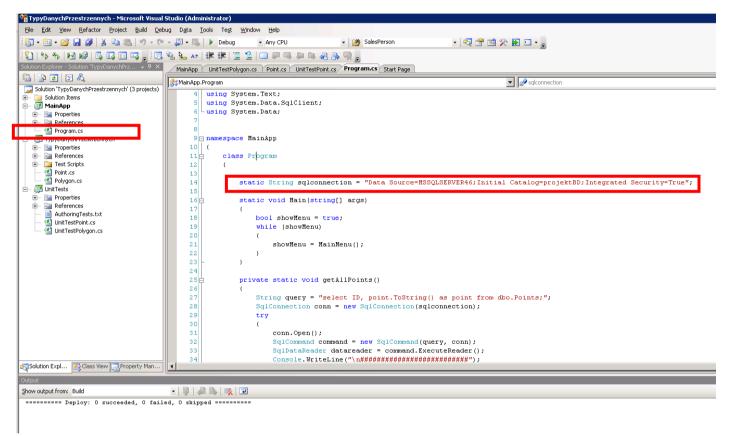
7. Uruchomienie.

Projekt został przygotowany w języku C# przy użyciu Microsoft Visual Studio 2008 (.NET framework 3.5).

- Utworzenie bazy danych. Należy uruchomić skrypt zamieszczony w pliku SQLScripts/DBCreate.sql.
- 2. Otworzenie projektu Visual Studio. Należ otworzyć plik **TypyDanychPrzestrzennych.sln** z folderu TypyDanychPrzestrzennych.
- 3. Wybranie bazy do deployu. Klikamy prawym przyciskiem myszy na TypyDanychPrzestrzennych w Solution Explorer, wybieramy Properties i wybieramy odpowiednią bazę danych.

- 4. Uruchamiamy opcję Build, a następnie Deploy UDT.
- 5. Tworzymy tabele, pomocnicze procedury oraz opcjonalnie insert przykładowych wartości. Pliki z folderu SQLScripts w kolejności:
 - 1. TablesCreate.sql, 2. ProceduresCreate.sql, 3. SqlInsert.sql.
- 6. Przechodzimy do Visual Studio i otwieramy plik **Program.cs** znajdujący się w podprojekcie MainApp. Należy zmienić wartość obiektu **sqlconnection** na odpowiedni connection string do bazy danych.

- 7. W celu uruchomienia aplikacji konsolowej przechodzimy do **Debug -> Start Without Debugging**.
- 8. W celu uruchomienia testów należy zmienić wartości obiektów **sqlconnection** na odpowiednie wartość connection string w plikach **UnitTestPoint.cs** oraz **UnitTestPolygon.cs**. Następnie uruchamiamy test wybierając opcję **Test** -> **Run** -> **All Tests in Solution**.

8. Literatura.

- https://newton.fis.agh.edu.pl/~antek/index.php?sub=db2_doc
- https://en.wikipedia.org/wiki/Shoelace formula
- https://en.wikipedia.org/wiki/Point in polygon
- http://www.geomalgorithms.com/code.html
- https://algorithmtutor.com/Computational-Geometry/Area-of-a-polygon-given-a-set-of-points/
- https://stackoverflow.com/